

enig med den ærede Minister i, at han vanskelig kan omtale dette her i Salen. Naar jeg og andre Medlemmer have omtalt det, har det kun været for at give den ærede Minister til Kende, hvorledes vor Stilling dertil er, hvilket selvfølgelig ikke kan have nogen som helst Indflydelse paa de Forhandlinger, den ærede Minister mulig maatte have ført med andre derom. Jeg er glad ved den ærede Ministers Udtalelser, fordi jeg deraf slutter, at Sagen fremdeles er spillevende, og jeg haaber, at den maa komme til et godt Resultat. Ligeledes er jeg særdeles glad over den Maade, hvorpaa den ærede Indenrigsminister stillede sig til det af mig atter fremdragne Spørgsmaal om Kystbanen fra Kjøbenhavn til Køge. Det er et Spørgsmaal, som ligger mange paa Hjerte, og som vi jo ogsaa nu hørte fra det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) har Betydning langt ud over Strækningen Kjøbenhavn—Køge, ikke blot for dem, der bo paa denne Strækning, men for alle dem, der bo ved Banerne Syd derfor. Jeg tror dog ganske vist, at det ærede Medlem for Saksjøbing gør Sagen en noget ringe Tjeneste, hvis det er hans Tanke at ville koble den sammen med hele den ny Plan, som han fremstillede om en ny Forbindelse med Tyskland. Det er noget, som det forekommer mig, at det vilde være rigtigst at vente med at tale om, i alt Fald for Alvor, indtil vi have faaet det første Led af Sagen løst. Men at det ærede Medlem har Øje for det gode, der vilde opnaas ogsaa for det efter hans Mening saa forsømte Lolland gennem en Bane direkte til Køge, kan kun glæde mig, og det kan jeg saa godt forstaa. Derimod kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen) var misfornøjet med, at Køge og Esbjærg vare to Byer, der bleve for meget omtalte her under Forhandlingerne. Det er dog virkelig lige ud ad Vejen. Da begge disse Byer ligge ved de store Trafikrouter, kan det, naar vi have Kommunikationsforholdene under Behandling, ikke være andet, end at man maa komme til at tale om disse Byer, og jeg kan slet ikke fatte, hvorledes det kan falde det ærede Medlem ind i samme Aandedræt som Køge og Esbjærg at nævne Assens og Faaborgs Steder, som det ærede Medlem vel knap nok selv ved hvor ligger.

Ogsaa den højtærede Indenrigsministers Stilling til et andet Spørgsmaal, jeg fremdrog om Forandring af Forholdene ved Hellerup Station, kan jeg udtale min Glæde over. Jeg er ganske enig med ham om,

at man vistnok maa, og det i en ikke alt for fjern Fremtid, komme til en Fordobling af Sporet mellem Hellerup og Klampenborg. Naar jeg ikke har nævnet det, er det kun, fordi det staar for mig som tvivlsomt, om man allerede saa kort Tid efter Kystbanens Anlæg kan komme dertil. Jeg tror, det er en Sag, som man ikke skal opsætte alt for længe. Hvis det var gjort allerede, da Kystbanen blev anlagt, vilde Ekspropriationen have kunnet ske mange Tusinde Kroner billigere, end man nu vil kunne, og for hver Dag der gaar, vil Sagen blive væsentlig dyrere. Man maa huske paa, at der imellem Hellerup og næsten op til Dyrehaven findes et Villakvartér, som Aar for Aar udvider sig, hvor Bebyggelsen tager stærkt til, og hvor de Arealer, der skulle eksproprieres, hvert Aar blive dyrere. Jeg skal henstille til den højtærede Minister, hvis vi en Gang faa det firedobbelte Spor, om der da ikke kunde være Anledning til at anlægge nogle flere Stationer paa denne Bane. Det er en Bemærkning, som for øvrigt gælder alle Baner her i Omegnen af Kjøbenhavn. Man ser overalt i Udlandet, at hvor en Jærnbane nærmer sig en stor Stad, blive Stationerne langt talrigere. Derfor behøve jo paa ingen Maade alle Tog at holde ved alle disse Stationer. Det er et Ønske, som for denne Banes Vedkommende har været opp gennem en lang Aarrække, og det er et Spørgsmaal, som er blevet sat i Bevægelse af Beboerne paa forskellig Maade, uden at det hidtil er lykkedes at komme til et Resultat.

Den højtærede Kultusminister syntes at være lidt pikeret over, at han var bleven angreben med Salvelse og under Anvendelse af Bibelsteder. Denne Bebrejdelse kan i alt Fald ikke falde paa mig, thi jeg ved mig fri for at have talt med Salvelse eller at have gjort noget Forsøg paa at udlægge Bibelsteder. Jeg har ikke haft noget som helst Ønske om at gaa ind i den højtærede Ministers Eneret paa disse Omraader. Jeg maa tværtimod ønske, at den højtærede Minister vilde udvide sit Omraade lidt og ogsaa lægge sig efter Lovsteder. Thi det er netop Kernepunktet i denne Sag, som jeg har fremdraget, det er netop det, at den højtærede Minister rent ud har tilsidesat den vedtagne Finanslov. Alt det, som den højtærede Minister anfører, er jo noget, der kunde have større eller mindre — jeg mener nu meget ringe — Betydning, hvis det, som der forhandles om paa dette Punkt, var et Ønske om Ændring paa den foreliggende Finanslov. Jeg tror ganske vist